ל"ן א מיי' פ"ד מהלכות תמידין ומוספין הלכה יד: [עיין כרם ה"ל]

שדך ליה כוסברתא · **לפ"ה** קשה מה עלה בדעתו של רבי מתחלה לומר שישחטנה ועוד קשה שלבסוף חזר בו רבי מעצמו לכך נראה כפירוש ר"ת והערוך* שדר ליה גרגירא כלומר נחלף "הטוחף" והטוחפת "תרגום ירושלמי גיירא וגיירתא, שדר ליה כוסברתא כסה על קלונה והוכיחנה בסתר ואנטונינוס לא הבין מה ששלח לו והיה סבור שאמר שתוט הבת ושדר ליה כרתי כלומר וכי תתן לי עלה שיכרת זרעי שדר ליה חסא כלומר לא שלחתי לך אלא שתתוט עליה כלומר וכסה לותה אמרתי לך*: **חך** קטיל אבבא דבי רבי · וא"ת והלא שפיכות דמים הוא משבע מצות ואפילו לישראל אסור דהא תניא (נקמן סו.) העובדי כוכבים ורועי בהמה דקה לא היו מעלין ולא מורידין וי"ל שהיה ירא פן יודיעו הדבר אל הסרים והיו גורמין להרגו ואמרינן* אם בא להרגך השכם להרגו עי"ל שהיה בורר המיעים והמסורות דאע"ג דאין מיעים באומות לענין קבלת קרבן מידם לענין הורדה איכא כדפריך בפ"ק דחולין (דף יג:) השתא דישראל היו מורידין דעובדי כוכבים מיבעיא: **אמר** ליה א"כ לימא ליה להאי דקאי אבבא וכו' · ר' אלחנן פירש דל"ג אם כן דאי א"ל(ג) היה לו לרבי חגיגא להבין שהיה מת דאם היה יש בן מה גבורה יש להקיץ אדם משנתו. אמרינן במדרש הלב מעמא אלב מטהר כשעולד רבי גזרו שלא למול ואביו ואמו מלוהו שלא קיסר והביאו לרבי ואמו לפניו והחליפתו אמו באנטונינוס והניקתו עד שהביאתו לפני קיסר ומלאוהו ערל ופטרוהו לשלום ואמר אותו הגמון אני ראיתי שמלו את זה אלא הקב"ה עושה להם נסים בכל עת ובטלו הגזרה ואמרי' נמי בירושלמי שאסוף למד אנטונינוס תורה ונתגייר ומל עצמו: ה"ג **כל** נשיאיה ולא כל שריה ופרש לקטיעה וכו' · ולא גרס שריה ולא כל שריה דקרא כתיב מלכיה וכל נשיאיה ואור"י דנשיא הוא הישיש שמפורש בספר יוסיפון שנשבעו רומיים שלא להמליך עליהם עוד מלך בשביל אחד שנקמ אשה אחת בחזקה אלא שהיו ממנים ישיש אחד ולו שלש מאות יועצים ולסוף כמה שנים מלך עליהם אחד בחזקה שמתה אמו בלדתה ונבקעת בטנה ומלאוהו חי ומלך עליהם ונקרא קיסר בלשון רומי והוא לשון כרות בעברית ועל שמו נקראו כל המלכים שלאחריו קיסר: **ווי** לה לאילפא דאזלא בלא מכסא. וא"ת והא אמרינן פרט לאנטונינוס אע"ג דאזל בלא מכסא ויש לומר שגם הוא נימול דגרסינן בירושלמי דמגילה (פ"א) א"ל אנטונינוס לרבי את מאכילני מן לויתן לעתיד לבא א"ל אין א"ל מן אימר פסחא ליית לא מאכילני ומן לויתן את מאכילני א"ל מה אתביר לך דהא כתיב וכל ערל לא יאכל בו כיון דשמע כן אזל וגזר גרמיה הדא אמרה אינייר אנטונינוס

[ופי' בערוך שכתב שדך פירוש אחר והוא מעכרוס רש"י]

[נדרים נח. סב: סנהדרין עב.]

ולימא ליה מימר [בהדיא]: אמר שמעי *(בי) חשובי רומי ומצערו ליה, ולימא ליה בלחש? משום דכתיב °כי עוף השמים יוליך את הקול" **הוה ליה** הדוא ברתא דשמה גירא קעבדה איסורא, שדר ליה גרגירא שדר ליה כוסברתא שדר ליה כרתי שלח ליה חסא בל יומא הוה שדר ליה דהבא פריכא במטראתא וחיטי אפומייהו, אמר להו אמטיו חיטי לרבי, אמר [ליה רבי] "לא צריכנא, אית לי טובא" אמר ליהוו למאן דבתרך דיהבי לבתראי דאתו בתרך ודאתי מינייהו ניפוק עלייהו ה"ל ההיא נקרתא דהוה עיילא מביתיה לבית רבי, כל יומא הוה מייתי תרי עבדי חד קטליה אבבא דבי רבי וחד קטליה אבבא דביתיה א"ל "בעידנא דאתינא לא נשכח גבר קמך" יומא חד אשכחיה לר' חנינא בר חמא דהוה יתיב, אמר "לא אמינא לך-בעידנא דאתינא לא נשכח גבר קמך" א"ל *לית דין בר אינש א"ל *(אימא) ליה לההוא עבדא דגני אבבא דקאים וליתי, אזל ר' חנינא בר חמא אשכחיה דהוה קטיל, אמר היכי אעביד אי איזיל ואימא ליה דקטיל *אין משיבין על הקלקלה, אשבקיה ואיזיל, קא מזלזלינן במלכותא, בעא רחמי עליה ואחייה ושדריה, אמר ידענא זוטי דאית בבו מחיה מתים, מיהו בעידנא דאתינא לא נשכח אינש קמך בל יומא הוה משמש לרבי: מאכיל ליה משקי ליה כי הוה בעי רבי למסק לפוריא הוה נחין קמי פוריא א"ל סק עילואי לפורייך אמר- לאו אורח ארעא לזלזולי במלכותא כולי האי, אמר מי ישימני מצע תחתיך לעולם הבא, א"ל אתינא לעלמא דאתי? א"ל אין א"ל והכתיב °לא יהיה שריך לבית עשו? בעושה מעשה עשו, תניא נמי הכי "לא יהיה שריך לבית עשו, יכול לכל? ת"ל לבית עשו-בעושה מעשה עשו] א"ל והכתיב °שמה אדום מלכיה וכל נשיאיה? א"ל מלכיה' ולא כל מלכיה, כל נשיאיה' ולא כל שריה מלכיה ולא כל מלכיה, כל נשיאיה ולא כל שריה מלכיה ולא כל שריה פרט לאנטונינוס בן אסורוס כל נשיאיה ולא כל שריה פרט לקטיעה בר שלום מאי (*הוי) דהוא קיסרא דהוה סני ליהודאי, אמר להו לחשיבי דמלכותא: מי שעלה לו נימא ברגלו יקטענה ויחיה-אין-יניחנה ויצטער? אמרו לו יקטענה ויחיה, אמר להו קטיעה בר שלום: הדא דלא יכלת להו לכולהו דכתיב °כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם" *מאי קאמר אלימא דבדרתהון בד' רוחות האי "כארבע רוחות" לארבע רוחות מבעי ליה? אלא כשם שא"א לעולם בלא רוחות כך א"א לעולם בלא ישראל ועוד קרן לך "מלכותא קטיעה", א"ל מימר קאמרת מיהו כל דזכי (*מלכא) שדו ליה לקמוניא חלילא, כד הוה נקטין ליה ואזלין אמרה ליה ההיא מטרוניתא ווי ליה *לאילפא דאזלא בלא מכסא, נפל על רישא דעורלתיה קטעה אמר: "יהבית מכסי חלפית ועברית", כי קא שדו ליה, אמר: כל נכסאי לר"ע וחבריו יצא ר"ע ודרש "והיה לאהרן ולבניו"- **"מחצה לאהרן ומחצה לבניו, יצתה בת קול ואמרה "קטיעה בר שלום" מזומן לחיי העוה"ב ג) בכה רבי ואמר יש קונה עולמו בשעה אחת, ויש קונה עולמו בכמה שנים, אנטונינוס שמשיה לרבי, אדרכן שמשיה לרב, כי שביב אנטונינוס א"ר נתפרדה חבילה כי שביב אדרכן אמר רב נתפרדה

[נעמ"י ניפא]

[שבת קיט: עיזוכין כה.]

[מגילה מו.]

[נוטא (המשך) ב) הקטרת אנטונינוס נכנסת בהמלך ביאורה ג) סוגי מנגנים טוגמא מגיה אלא ואפסרנגא נכנסת לזוגה]

מבנה ◇ "כנ"ל"

ב) בספרים נמחק אלא לבוא ליהודים

נוטא קטיעה בר שלום

[ל"ל היא]

[תענית ט ע"ב] * סנהד"ר לעת ד"לון כנ' נ"מאוד על רבא דהסבנים. קמיר הסוגרים מוכא בהגהה ראשון בלוגא

[ל"ל למלכא]

[בדברים כח סס"ח מתרגם ירושל' בתוכיות מאילפא]

יומא יח: סנהדרין כא. ⊗ עיי"ת בתוכיות כ"ב קמנ. קרבן דוד מצוון

עובדים ה

יהוקאל לב

אל מלך ב) נ"ל א) ט"ר

עין יעקב

[בדברים נח.] ג) [נקמן יז. יח.]

קפלת להני דשכיחי נבך קארו לך מלכותא קטיעא אמר ליה [מימר] שפיר קאמרת מיהו כל מאן דזכי למלכא שדו ליה [לקמוניא] חלילא פי' לכבשן האש. פי' אילפא ספינה כי קא שאדו ליה לרבי עקיבא ולחבריו יצא ר"ע ודרש "והיתה לאהרן ולבניו" לאהרן מחצה ולבניו מחצה כך זה לרבי עקיבא מחצה ולחבריו מחצה יצתה בת"ק ואמרה קטיעה בר שלום מזומן לחיי העולם הבא קונה עולמו בכמה שנים קטיעה קנה עולמו בשעה אחת · אנטונינוס שמשיה לרבי כי מת אנטונינוס אמר רבי נתפרדה חבילה. אדרכן שמשיה לרב כי מת אמר רב נתפרדה

הגהות הב"ח (א) רש"י ד"ה שדר ליה וכו' כמלפים (יודע סיה לגמרא מגמוניטוס) מא"מ ונ"ב ס"ל אין זה : (ב) תוס' ד"ה אמר וכו' דאי א"ל סבי סיה לו לר' תניא :